WASHINGTON D C

Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Телефон: HEnderson 4-0807, 4-0237
Тел. УНС.: HEnderson 4-1016

РІК LXII. Ч. 7. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 13-го СІЧНЯ 1954. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 13, 1954. No. 7. VOL. LXII.

АЙЗЕНГАВЕР ПРОПОНУЄ ГНУЧКУ ДОПОМОГУ ФАРМЕРАМ І 15 ЗМІН В РОБІТНИЧОМУ ЗАКОНІ

ГНУЧКА ДОПОМОГА ФАРМЕРАМ МАЄ ЗАСТУПИТИ ДОТЕПЕРІШНЮ ТРИВКУ ДОПОМОГУ; В ЗАКОНІ ТЕФТА-ГАРТЛІ ПРЕЗИДЕНТ ПРОПОНУЄ ТАЄМНЕ ГОЛОСУВАННЯ ПІД УРЯДОВИМ ДОГЛЯДОМ; РЕАКЦІЯ КОНҐРЕСМЕНІВ І СЕНАТОРІВ ІДЕ ПО ЛІНІЇ ПАРТІЙНОГО ПОДІЛУ: РЕСПУБЛІКАНЦІ ХВАЛЯТЬ ПРОЄКТИ АЙЗЕНГАВЕРА, А ДЕМОКРАТИ НЕ ВІРЯТЬ У ПРИЙНЯТТЯ ЦИХ ЗАКОНІВ

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер переслав до Конґресу два свої звернення в справі допомоги фармерам і в справі зміни робітничого закону Тефта-Гартлі. У справі допомоги фармерам Айзенгавер пропонує, щоб уряд підтримував сільськогосподарську продукцію виплачуванням державних допомог фармерам залежно від того, яку кількість продуктів фармери випродукували. Отже нова допомога не буде тривка, — фармерам не виплачуватиметься різницю паритету до 90 відсотків, але ця допомога буде „гнучка", і її виплачуватимуть у висоті від 75 до 90 відсотків, щоб тим способом реґулювати висоту продукції. Якщо якогось продукту буде забагато, то за нього виплачуватимуть менші державні допомоги, і тоді фармери будуть менше цього продукту продукувати. Крім того президент домагається „ізолювати" всі ті запаси харчів що знаходяться в урядових магазинах і вартують суму — 2,500,000,000 долярів. Ці надвишки мали б іти не на власний ринок, а на доживлювання дітей, допомогу околицям, що зазнали стихійного лиха, на допомогу закордонові та на запаси для війська на випадок війни, або на інші державні потреби. Президент заявив, що фармерська проблема належить до найважливіших, про які радитиме Конґрес, і що її треба негайно розв'язати для добра 160,000,000 американців. Одночасно президент переслав свою програму в справі зміни робітничого закону Тефта-Гартлі, в якій домагається 15 змін, уважаючи в основному цей закон за „здоровий". — Президент висловив надію, що Конґрес без довшої проволоки прийме ці його зміни, щоб „установити тверді засади" до цього важливого закону. Найголовнішою зміною в цьому законі є проєкт президента, щоб самі робітники таємним голосуванням вирішували, чи треба страйкувати. Це таємне голосування відбувалося б під державним наглядом. В тексті президентового послання не ясно було, чи голосування має відбуватися перед чи після страйку, але з проєкту закону, що його вже вніс республіканський сенатор із Ню Джерзі Г. Александер Смит, виходить, що голосування мало б відбуватися після того, як страйк почався б. Бувший секретар праці Мартин П. Диркін пропонував був у літі минулого року аж 19 поправок до цього закону, і коли президент не прийняв їх, то Диркін демонстративно зрезиґнував із поста секретаря праці. У проєкті президента деякі поправки йдуть на користь робітників, а менша частина узгляднює вимоги працедавців. — Президент і тут іде по золотій середині і хоче здецентралізувати робітничі справи, даючи більші права стейтам у робітничих справах, і з того невдоволені робітничі організації. Представники Сенату і Палати Репрезентантів заявилися в справі пропонованих змін фармерської допомоги і робітничого закону Тефта-Гартлі по партійній лінії. Республіканці заявляються за внесками президента, а демократи явно заявляють, що проєктовані зміни законів президентом не мають виглядів на ухвалення в Конґресі. Сенатор Ейкен назвав проєкт президента „знаменитим", але конґресмен-демократ із Тексасу Райберн сказав, що Конґрес боятиметься прийняти ці закони.

Робітничі організації домагаються припинення зросту безробіття

Вашинґтон. — Урядовці робітничих спілок заявляють, що їхні організації почнуть акцію в тому напрямі, щоб уряд президента Айзенгавера й Конґрес не допустили до дальшого раптового безробіття. Урядові фахівці оцінюють, що при кінці січня число безробітних на кількасот тисяч перевищить два мільйони. Це число буде вище від числа безробітних у січні 1953 і 1952, і буде таке саме, як було в січні 1951 року, та на половину менше від найбільшого в останніх роках числа безробітних на переломі 1949 і 1950 років. Урядовці з Статистичного Бюра заявляють, що дійсне число безробітних може бути трохи більше від того, яке урядово подають, бо існують і незареєстровані безробітні. Робітничі провідники занепокоєні не тільки „раптовим" зростом безробіття, але також і зменшенням числа надчисельних годин та тимчасовим звільнюванням із праці в атомобілевій промисловості та в транспорті. Січень і лютий — це завжди місяці найвищого безробіття, але цієї зими число безробітних надто раптово зростає, бо від 27 грудня до 2 січня аж 413,000 нових осіб зголосилися по виплату допомоги для безробітних. 2 січня 1954 число зареєстрованих безробітних становило 2,002,125.

В АМЕРИЦІ

● **Губернатор Нюйоркського** стейту, Томас Дюі покликав до життя окрему комісію з 12 осіб — шістьох республіканців і шістьох демократів, яка має скласти етичний кодекс для публічних урядовців і партійних провідників. Це зроблено для очищення громадського й політичного життя.

● **Директор Бюджетового** Бюра, Джозеф Дадж заявив, що уряд до 1 липня 1954 року зредукує 7,055 урядових авт, на чому заощадиться 11,500,000 долярів річно. Після редукції уряд матиме ще 51,719 авт.

● **„Ню Йорк Таймс"** надрукував першу із заповіджених трьох статтей, в якій обговорює справу шпигунства і комунізму в Сиґналізаційному Корпусі в Монмавті ще перед слідством сенатора МекКарті. Автор статті твердить, що необосновані підозріння в комунізмі і шпигунстві можуть спричинити до того, що науковці не схочуть працювати в цій інституції.

● **Республіканський** провідник Сенату сенатор Вільям Ф. Новленд заявив, що він не вірить у те, щоб Сенат пробував позбавити сенатора Джозефа МекКарті права досліджувати комуністичну та шпигунську діяльність у ЗДА, змушуючи до ведення слідства в справі зловживань в уряді.

● **Демократичний сенатор** Ричард Б. Рассел заявив, що хоч у його стейті Джорджія 18-річні мають право голосування, він противитиметься внескові Айзенгавера, щоб Конґрес ухвалив поправку до конституції, яка давала б право голосування 18-річним виборцям.

● **Головний свідок** у справі задуманого вбивства голови Американської Федерації Праці Волтера П. Рутера втік з Дітройту до Канади, бо боїться за своє життя, коли б він мусів свідчити в цій справі. Канадійська поліція має право арештувати Джералда К. О'Брайена, бо американські судові власті видали в цій справі наказ.

З ПОСЛАННЯМ ВІД ПРЕЗИДЕНТА

Герберт Міллер, асистент екзекутивного клерка, виходить з Білого Дому з посланням від президента Айзенгавера до Конґресу в справі фармерської програми та зміни робітничого закону.

КОМУНІСТИ ЗАЖАДАЛИ ВІДНОВЛЕННЯ ПЕРЕГОВОРІВ В КОРЕЇ

Токіо. — Північно-корейський і червоно-китайський репрезентанти вислали до заступника Артура Діна, Кеннета Янґа, як тимчасового представника ОН і ЗДА, короткого листа з пропозицією якнайшвидше відновити перервані підготовчі розмови над скликанням мирової конференції про Корею. До того листа був доданий текст заяв комуністично-китайського і північно-корейського міністрів закордонних справ, передаваних через радіо-станцію в Пейпінґу. Кеннет Янґ заявив кореспондентам, що він доручив листа комуністів своїй вищій владі і жде від них диспозиції. За повідомленням із Вашинґтону, ЗДА готові погодитися на відновлення розмов, зрікаючись офіційного відкликання комуністами образливого закиду щодо „перфідії" (цей закид був причиною, чому Артур Дін, репрезентант ОН і ЗДА вийшов із конференції), якщо комуністи дійсно щиро бажають довести підготовчі розмови до позитивного кінця і погодитися врешті щодо часу, місця і денного порядку мирової конференції про Корею. Однак існує острах, що ця конмуністична пропозиція — це тільки новий тактичний маневр, який має на цілі за всяку ціну не допустити до звільнення в дні 23 січня ц. р. 22,500 антикомуністичних полонених неповоротців і затримати їх в полоні. В цій останній справі рішальне слово матимуть індійці, що сторожать полонених. Не виключене, що індійці, — щоб не вирішувати справи в нічию користь і нікому не наражуватись, зречуться своєї місії перед 22 січня, відмовляться надалі сторожити полонених і віддадуть їх під охорону і відповідальність — одних комуністам, других альянтам. Таким чином 22,500 антикомуністичних неповоротців опинилися б під сторожею альянтів, які опівночі з 22 на 23 січня почали б їх звільняти.

● 4 південні корейці, прокомуністичні полонені неповоротці, що відмовились репатріюватися, заявили індійській сторожі, що вони не хочуть їхати ні до Південної, ані до Північної Кореї, ні до комуністичного Китаю, а вибирають за місце свого осідку — Чехословаччину або Польщу. Їх відлучили від інших прокомуністів.

СОВЄТСЬК. ПРЕДСТАВНИК

Совєтський амбасадор Георгій Н. Зарубін в дорозі до державного департаменту у Вашинґтоні для „вступних розмов" з державним секретарем Джаном Фостером Доллесом в справі запропонованої президентом Айзенгавером міжнародної контролі атомової енергії.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ У НЮ ЙОРКУ СТАВ ДОКОНАНИМ ФАКТОМ

В п'ятницю 8 січня ц. р. перебрано будинок „Стайвезант Касіно" при 2-ій Евеню ч.ч. 141-142, на повну власність корпорації Український Народний Дім в Ню Йорку. Представником корпорації УНДім був адв. Стефан Ярема, а представником Українського Народного Союзу, — який дав морґеч (гіпотечну позичку) у висоті $45.000, — адв. Михайло Пізнак. Будинок коштує 75.000 долярів, при чому шість тижнів тому зложено завдаток в сумі — 7,500 долярів. В п'ятницю заплачено решту належної квоти — $67,500 і з тим моментом будинок став українською власністю. Негайно після того перейнято все внутрішнє устаткування, списавши докладний інвентар. Свідками полагодження правних формальностей і заплати решти належної за дім квоти були п.п. Дм. Галичин, голова УН-Союзу, інж. М. Лепкалюк, голова корпорації УНДім і п. П. Кучма, скарбник корпорації. Подробиці про технічне урухомлення Українського Народного Дому в Ню Йорку для українських культурних і товариських цілей будуть подані в оголошеннях Дирекції в найближчих днях.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ ПРИЗНАВ НАГОРОДИ ЗА МИСТЕЦЬКІ ТВОРИ

В суботу, 9 січня 1954 р., відбулося засідання Оціночної Комісії в справі нагород Українського Інституту Америки за експонати на виставці Об'єднаних Мистців Українців в Америці. До жюрі належали: д-р М. Кузьмович — голова, п. В. Бакад, проф. Д. Горняткевич, арт.-мал. І. Курах, ред. Л. Лепкий, проф. В. Січинський та ред. М. Островерха. Нагород було чотири, кожна по 250 дол. За олійний образ дістав нагороду Роман Пачовський („Старий Бом", ч. 64). За акварелю дістав нагороду Василь Кричевський (мол) („Ранок у Сієрі", ч. 46). За графіку дістав нагороду Микола Бутович („Щедрик-щедрик", ч. 16). За різьбу дістав нагороду Михайло Черешньовський („Мадонна", ч. 106).

В голосуванні рішала звичайна більшість голосів.

З інших авторів поважними кандидатами до нагород були: Петро Андрусів („Портрет", ч. 3), Мирон Білинський („Квіти", ч. 6, Богдан Божемський („Молитва", ч. 11), Яків Гніздовський („Перед дзеркалом", ч. 29), Іван Кучмак („Осінь", ч. 3), Сергій Литвиненко („Задумана", ч. 94), Михайло Мороз („Морський мотив", ч. 54), Пастухів („Старе дерево", ч. 63). Петро Холодний (мол.) („Кущі", ч. 85).

Роздача нагород відбудеться в п'ятницю, 15-го січня о год. 8 веч., в домівці Літ.-Мис. Клюбу в Ню Йорку. Нагороди роздасть п. Платон Стасюк, віце-президент Українського Інституту Америки.

Недовгий час, що ще залишився до закриття виставки, повинна українська публіка використати й оглянути не тільки нагороджені твори, але й цілу виставку, одну з найкращих досі наших виставок в Америці.

Америка веде справжню „холодну війну" — зі снігом

Ню Йорк. — Груба верства снігу — тут дев'ять інчів, — що вкрила велику частину обширу З'єдинених Держав, стала причиною справжньої „холодної війни", зокрема в намаганні прочистити вулиці міст та головні шляхи для типового для цієї країни автомобільного руху. В Ню Йорку та в низці інших міст проголошено „стан пожежі", неначеб ціле місто горіло, мобілізуючи до боротьби зі снігом головні сили пожежної сторожі та тисячі сезонових робітників. В Ню Йорку з усіх 11,000 пожежників дві третини працюють на три зміни. Сніг у великій мірі спаралізував автомобільний рух, що спричинило переповнення в інших засобах комунікації. Хоч коловий рух на вулицях і шляхах у великій частині припинено, проте не обійшлося без спричинених снігом нещасливих випадків. Були теж випадки смерти від снігу. Бюро погоди заповіло ще більше снігу. Температура має впасти до 5-10 ступнів. На передмістях Ню Йорку перервано науку в деяких публічних школах. Теперішній сніг — найбільший за останніх п'ять років. У 1949 році в метрополії Ню Йорку було в грудні 16 цалів снігу. Груба верства снігу та морозна погода пригадують українцям Рідний Край.

ЕВРОПЕЙСЬКІ ПРОФЕСОРИ-СКИТАЛЬЦІ ПОДАРУВАЛИ ПРЕЗИДЕНТОВІ МАРКЕТСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ РЕКТОРСЬКИЙ ЛАНЦЮГ

Мілвокі, Віс. — Дня 16-го грудня м. р., відбулася тут у міській авдиторії конвокація всього Маркетського Університету, на якій, в приявності більше як 10,000 студентів, кадетів фльоти й армії, — европейські професори-скитальці вшанували президента свого університету традиційним ректорським ланцюгом. Ця европейська традиція, що сягає 12-го століття, тільки в деяких американських університетах, як напр. Єйль, є додержана; в інших вона призабута.

Промовцем групи професорів, що об'єднала бувшого ректора угорського Університету Франца-Йосифа, проф. Белю Ковріґа, бувш. проф. чеського Карлового Університету, Йосипа Талацко, бувш. професора Хорвацького Університету в Загребі, Христофора Спалатіна, бувш. проф. Українського Університету — проф. Роман Смаль-Стоцький. Згадавши, що московський комунізм знищив на Сході Европи академічну й політичну волю народів та накинув їм тиранію Совєтського Союзу, промовець вдячно відзначив гостинність американських університетів для професорів-скитальців, зокрема гостинність Маркетського Університету, що встановив гарний приклад академічної солідарности в обороні академічної свободи проти московського комунізму. Тому професори-скитальці рішили пов'язати Маркетський Університет з світлими традиціями своїх університетів і залишити в ньому для майбутніх ґенерацій ректорський ланцюг, символ вдячности їх університетів і народів, для американської нації, водночас теж символ їх боротьби за академічну свободу.

Президент університету — Одонел, дякуючи за цю честь, висловив свою втіху, що скитальці-професори продовжують боротьбу за академічну свободу своїх наук та університетів і закінчив словами: — „Молю Господа, щоб сповнив всі ваші надії."

Преса висконсінська й американська-католицька принесла репортажі цієї урочистости та фотографії.

Айзенгавер і Гувер — почесні голови Комітету для святкування 100-річчя Республіканської партії

Вашинґтон.—Президент Айзенгавер і бувший президент Гувер є почесними головами комітету для святкування 100-річного ювілею існування Республіканської партії. Головою цього комітету є віцепрезидент Ричард Нíксон. 11 січня цей комітет, що складається ще з 8 членів, відбув своє перше засідання, на якому вирішено впродовж 1954 року перевести такі три імпрези у зв'язку зі сторічним існуванням Республіканської партії: 1) 5 лютого в День Линколна в Вашинґтоні вшануванням Линколна відкрити ювілейний рік партії. 2) 20 березня в місцевості Райпон в стейті Висканзін відтворити одні із зборів, які відбувалися 1854 року, і внаслідок яких засновано Республіканську партію. 3) 6 липня 1954 року відсвяткувати 100 роковини республіканської парт. стейтової конвенції в Джексоні в стейті Мішіґен.

СИПЛЕ, СИПЛЕ, СИПЛЕ СНІГ...

На великому обширі З'єдинених Держав в останніх днях впали великі сніги, паралізуючи в деякій мірі нормальне американське „життя на колесах". На фото: на вулицях Ню Йорку „відпочивають" під снігом авта, а люди, тим часом, пішком мандрують до залізничих і автобусових зупинок, щоб дістатись до місця праці.

ЗДА І СОВЄТИ РОЗПОЧАЛИ ВСТУПНІ РОЗМОВИ ПРО КОНТРОЛЮ АТОМУ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ДЖ. Ф. ДОЛЛЕС І СОВЄТСЬКИЙ АМБАСАДОР ЗАРУБІН ВІДБУЛИ ПІВГОДИННУ РОЗМОВУ НА ТЕМУ АМЕРИКАНСЬКО-СОВЄТСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ В АТОМОВИХ СПРАВАХ

Вашинґтон. — Совєтський амбасадор Георгій Зарубін прибув у понеділок 11 січня на 2 хвилини перед умовленою на год. 10.30 зустріч з державним секретарем Дж. Ф. Доллесом до будинку державного секретаріяту. Обидва мужі конферували пів години на тему часу, місця і денного порядку американсько-совєтської конференції про атомову контролю і використання атомової енергії для мирних, а не воєнних цілей. Про зміст і вислід конференції не сказано нічого ближче, за вийнятком того, що не прийшло ще до повної згоди, але рішено зустріч повторити, ще перед виїздом Дж. Ф. Доллеса до Европи на Берлінську конференцію, що має розпочатися 25-го ц. м. Ця перша зустріч в атомовій справі між високими репрезентантами ЗДА і СССР мала настільки довірочний характер, що представників преси переведено на два поверхи вище від кімнати державного секретаря, в якій відбувалась нарада, і так само, після її закінчення, відвезено совєтських представників приватною віндою, бо вони не бажали зустрічатися з представниками преси. Державний секретаріят не видав також ніякого офіційного повідомлення. Ця перша американсько - совєтська розмова стоїть у тісному зв'язку з виступом президента Айзенгавера перед Об'єднаними Націями в дні 8 грудня мин. року, після якого Совєти дали свою згоду обговорити справу практичного здійснювання пропозиції Президента. Державний секретар Доллес поінформує докладно про хід і вислід своїх розмов із Зарубіним англійського і французького міністрів закордонних справ Ідена і Бідо, з якими зустрінеться в Берліні, мабуть ще перед початком конференції 4-ох міністрів закордонних справ. Доллес виїздить до Берліну вже на другий тиждень, так само швидше виїде туди лорд Іден. Конференція Доллеса з Іденом буде торкатися також справ, що стоятимуть на денному порядку Берлінської конференції, себто долі Берліну і Німеччини. Тому, що до Берліну приїде також австрійська делеґація, предметом західньо - альянтських вступних розмов буде і Австрія. Зате в самому Берліні не дійшло ще до порозуміння між західніми альянтами і Совєтами щодо приміщення, в якому відбувалась би конференція 4-ох міністрів, бо Совєти настоюють, щоб та конференція відбувалася цілістю в сов. амбасаді в схід. частині Берліну, на що не погоджуються західні альянти. Совєти не хочуть прийняти навіть компромісову пропозицію альянтів, щоб на чотири засідання міністрів одно засідання відбулося в совєтській зоні Берліну. Остання нарада в цій справі представників 4-ох високих комісарів в Берліні тривала 11 годин, але безуспішно.

Ген. Ґрунтер заповідає оборону Заходу атомовою зброєю

Рокенкур. Франція. — Оборона Заходу від совєтської аґресії атомовою зброєю вимагає тільки таких наземних військ, які примусили б ворога до концентрації збройних сил, що з черги стали б предметом нищівної атомової контратаки. Таке заявив головний командувач військ НАТО генерал Ґрунтер, приймаючи в головній кватирі НАТО представників преси. Він знову пригадав давнє своє твердження, що хоча військова сила держав НАТО надзвичайно зросла і постійно росте, проте її замало, щоб можна було вже тепер зупинити загальний наступ Совєтів, якщо вони такий наступ розпочали б. Ґрунтер поінформував пресу, що Совєти вишколюють швидкою ходою 70 сателітських дивізій і що Захід мусить рахуватися з цією новою загрозою та відпо-

Проте ген. Ґрунтер не сказав

Проте ген. Ґрунтер н єсказав нічого, як виглядатимуть зміни в складі і кількості наземних військ у зв'язку з введенням атомової зброї до нових оборонних плянів НАТО. Він зазначив тільки знову, що німецьке військо є необхідне для скріплення збройних сил Заходу.

В Совєтах відбудеться нова комедія виборів

Москва. — Президія Верховного Совєту оприлюднила декрет за підписами свого голови, „президента" СССР, Климентія Ворошилова і його секретаря Мих. Пєґова, про те, що 14 березня ц.р. відбудуться нові „вибори" до совєтського „парляменту". Цей совєтський псевдопарлямент складається, як відомо, з Союзної Ради і Ради Національностей, що їх вибирається одночасно. Совєтський декрет покликується на 54 статтю совєтської конституції, в якій сказано, що вибори мають бути призначені Президією впродовж 2 місяців від часу, як вигасне каденція Верховного Совєту. Таким чином 14 березня відбудеться в Совєтах чергова виборча траґіфарса, яка насправді є фальшуванням волі мільйонів стероризованих жертв большевицької кліки.

В СВІТІ

● **Група з 51 німців,** що були недавно звільнені з совєтського полону й мешкали у Східній Німеччині, втекла на Захід, маючи досить совєтських і німецьких комуністів. Їх арештували були в Східній Німеччині зараз після закінчення останньої війни й вивезли на невільничі роботи в СССР. Між ними було 9 жінок.

● **Гльямар Шахт,** 77-літній колишній фінансовий диктатор Німеччини, як директор Райхсбанку за часів Гітлера, рік тому заснував торговельну фірму в Вестфалії, але у Гамбурґу заборонили йому вести будь-які торговельні операції. Він процесувався і виграв справу проти соціялістичної міської ради в Гамбурґу.

● **У зв'язку з заповідженим** відкликанням з Кореї двох американських дивізій, виринуло питання про збільшення збройних сил Японії. ЗДА задумують зменшити свій ґарнізон, що його вдержують в Японії від кінця війни. Дві дивізії, забрані з Кореї, тим часом перебували б в Японії, але незабаром від'їхали б до ЗДА. Японський прем'єр Йошіда закликає до швидкої демілітаризації Японії, за згодою Америки.

● **27-літній Анкра Аккра,** один із південно-африканських князів, одружився в Лондоні з 17-літньою фінкою, шкільною учителькою, донькою власника крамниці в Гельсинках. Африканський князь — чорний, як вугіль, а його молода дружина — ясна бльондинка. Князь запевняє, що його тато, місцевий королик, не має „пересудів" щодо кольору шкіри.

● **У Румунії помер у віці 73** роки голова тамошньої римо-католицької Церкви архиєпископ Цісар — один із перших католицьких владик, що їх арештували комуністи.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобв'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

КОНГРЕС І ПРЕЗИДЕНТ

За нашої пам'яти ще не було такого випадку, щоб з початком нових нарад у Конґресі видвигали питання, хто є у проводі країни: Конґрес, чи президент? Відомо, що Конституція визнає три влади і точно визначає їхні ділянки, в тому теж і Конґресу та президента. Коли ж такий часопис, як „Ню Йорк Таймс", ставить таке питання, то видно, що на те склались важливі причини.

За президента Рузвелта — за вийнятком короткого періоду, коли републиканці мали більшість в Палаті Репрезентантів — ніхто не сумнівався, хто є „босом" в партії й Конґресі. Але цього не можна сказати про президента Айзенгавера. Це щойно вирішиться впродовж цього року, коли Конґрес вирішуватиме те, що йому предложить президент у своїх посланнях, яких буде багато, але з яких вісім найважливіших мусить Конґрес дістати до 27 січня. Якщо ж перейде в Конґресі урядова „програма сильної Америки", тоді становище президента Айзенгавера буде скріплене і він стане природним лідером ЗДА та вільного світу.

Всі ,що бажають добра Америці та вільному світові, бажали б, щоб так сталося, але ніхто певно не знає, чи так буде, і то головно тому, що цього року восени, буде перевибір цілої Палати Репрезентантів і частини Сенату, а в такий час треба надіятись різних несподіванок. Представники в Конґресі, з огляду на вибори, голосують не раз проти власного переконання, а в інтересі тої области, яка їх вибирає. Одні оглядаються на фармерів, другі на робітництво, треті на фабрикантів і т. д. А в „програмі сильної Америки" є багато складних проблем щодо закордонної торгівлі, зміни робітничого закону Тефта-Гартлі, допомоги фармерам та інше, що цілком певно спричинить довгу дискусію.

Треба пам'ятати, що над тим, що президент предкладає Конґресові, працювали сотні ,як не тисячі, знавців. Саме послання про Стан Унії виглядало в оригіналі на цілу книжку, а скорочено його остаточно до 7,000 слів. Це тільки вказує, як основно оброблені всі ті речі, які президент передає Конґресові під розгляд і остаточне вирішення, а що відноситься до справ як внутрішніх, так і закордонних. Тому саме й ставлять питання: хто лідер? Бо як би президент провалився в Конґресі з своєю програмою, то годі було б визнати його лідером. „Місяці від сьогодні аж до виборів у листопаді —на що вже тепер звертає пильну увагу кожний партієць — вирішать ,яке місце займе ця Адміністрація в нашій історії, чи буде воно блискучим ,чи пересічним", пише „Ню Йорк Таймс". Так і є!

Програма президента Айзенгавера є „програмою золотої середини", яка матиме багато прихильників в обидвох партіях, в Републиканській і Демократичній. Але матиме вона теж і гострих критиків збоку екстремістів тих партій. Навіть така проблема, як позбавлення комуністів громадянства, спричинить цілком певно довгу дискусію, і то під натиском різних „ліберальних кол", хоч не підлягає ніякому сумнівові ,що комуністи в цілому світі визнають тільки одну льояльність ,себто льояльність Кремлеві. Президент пропонує позбавлення громадянства по судовім присуді на підставі Акту Смита. Але навіть той крок вважає дехто „революційним" і сумнівається, чи він перейде в Конґресі, хоч самі представники в Конґресі вважають комуністів зрадниками країни. Це тільки ще один приклад на те, що справа лідерства президента Айзенгавера, яка буде вирішуватись у цьому Конґресі, дійсно складна. Президент відчує в Конґресі теж і поминення у своїх посланнях справи зміни нового закону про імігра́цію, хоч тут він цілком не винуватий, бо ж заявився виразно проти гостроти цього закону. Не згадував він його просто тому, що немає ніяких виглядів на його зміну в цьому Конґресі, але опозиція буде й з цього боку.

Не зважаючи на ті всі перешкоди, президент Айзенгавер — як нам здається — вкінці таки вийде переможцем і в Конґресі. Його програма солідно підготована і йде з духом часу, тому повинна бути прийнята, бодай у найважливішій частині.

ПОСЛАБЛЕННЯ БОЛЬШЕВИЗМУ В АМЕРИЦІ

Переслухання американськими сенаторами колишнього урядовця совєтської амбасади в Канаді, Ігоря Ґузенка, для зрозуміння, в якій мірі совєтська шпигунська система може бути зліквідована — це важливий крок у змаганні країн Америки до повного розбиття комуністичних сил у Західній півкулі.

Після викриття большевицької змови в Канаді, завдяки давнішим виявам Ґузенка, загроза комуно - большевизму, як заявив екс-президент Труман ,перестала бути небезпекою. Та все ж таки її легковажити не годиться. Це видно з затій ,що їх комуністичні партії розгорнули в країнах Центральної Америки, яка сполучає Північну Америку з Південною. У Центральній Америці знаходиться відомий Панамський канал, що перетинає континент, даючи можливість пароплавам переходити з Атлантійського океану до Тихого й навідворот. Довший час осередком комуністичних затій був сусід З'єдинених Держав — республіка Мехіко. Там совєтська амбасада зосередила свої сили на те ,щоб ступнево опанувати країни Центральної Америки ,які сусідують з Мехіко на півдні, а саме: Ґватемалю, Гондурас і Британський Гондурас; далі — республіки Сальвадор, Нікараґуа, Костаріко й Панаму. Це виявив недавно мехіканський щоденник „Ексельсіор" в цілій серії статтей, витягаючи на денне світло махінації совєтської амбасади для розбиття одноцільности Західної півкулі, щоб це розбиття використати на випадок війни між Совєтами й З'єдиненими Державами.

З усіх цих совєтських плянів найбільше загрозливим став плян опанування найближчого мехіканського сусіда, республіки Ґватемалі, де ліві елементи — знаряддя совєтської експансії — стали при владі. Послуговуючись відомим вертільництвом, комуністи стали там диктаторами в робітничих юніях, замкнили в свої сіті фармерські організації і керують радіовисильнями, розсилаючи свої інформації по країні. Єдиний, досі непоборний чинник ,що ще не попав у руки комуністів, — це армія, яка сподівається усунути большевицьку загрозу однієї ночі, як це часто буває в латинських републиках Центральної і Південної Америки.

Звідомлення з інших латино - американських републик з нагоди Нового Року сповіщають, що в цих країнах або не було справжньої комунобольшевицької небезпеки, або, якщо й була, то вже минула. Найбільша загроза існувала в сусідстві Ґватемалі, в републиці Ель Сальвадор, де в 1932 році комуністи підготовили повстання колишніх тубільців, індіян, і щойно завзята постава диктатора Максиміліяна Гернандез Мартінеса поклала кінець небезпеці. У розправі між армією й повстанцями ці останні втратили коло 20,000 убитих, поки здалися. Після того комуністичну партію поставлено поза законом, і вона перестала бути політичним фактором.

У сусідньому Гондурасі положення настільки відмінне, що там ліберальна партія змагається за владу з правими партіями, які позбавили комуністичну партію правної сили. Ліберальні групи, хоч її провідники заявляють про своє вороже відношення до комунізму, все ж таки наївно вірять, що з комуністами можна дійти компромісу, і тому в теперішньому передвиборчому часі пробують різними обіцянками заманити їх до себе.

У Нікараґуа, що лежить на південь від Гондурасу, всевладним диктатором став тепер президент Анастазіо Сомоза, який заявляє, що комунізм не може бути толерований і тому, як загально вважають, комуністи не мають там жадних можливостей.

Одначе вже в сусідній републиці Костаріко комуністи є законною партією, яка має впливи серед робітничих організацій, головно серед робітників, що приготовляють бянани на експорт до ЗДА. Недавно скинений і прогнаний з країни правий президент, Кальдерон Ґардія, пробує підтримати комуністів у боротьбі проти теперішнього президента Хозе Фіґерес, який прийшов до влади в 1948 р..

Република Панама становить найважливішу ланку в ланцюгу центрально - американських країн, бо ця країна охороняє Панамський канал. Теперішній президент, Хозе Р. Ремон, зручно маневруючи у минулому добився того, що конґрес ухвалив закон про позбавлення комуністів признання в цій країні. Це, на якийсь час, цілковито послабило силу комуністів, і спричинило між ними розбрат. Одначе вони швидко поєднаються, якщо Совєти видадуть наказ саботажу проти Панамського каналу.

Найсильнішу небезпеку для каналу творили ще недавно комуністи з острова Куба, де совєтська амбасада втримувала величезний штаб урядовців для опанування Караїбського моря, що становить водний шлях до Панамської шийки. З уваги на розкриття американських кореспондентів, Совєти, а з ними й американські комуністи, змінили свою стратегію і під теперішню пору Куба не відіграє такої ролі, як давніше.

Найновіше переслухання Ґузенка мало на меті довідатися про колишні пляни совєтсько - комуністичного шпигунства і скласти, очевидно за порадою Ґузенка, американські пляни для повного розгрому американського большевизму. Деякі часописи сповістили, що Конґрес ЗДА вже приєднав на свій бік одного чільного провідника американської комуністичної партії. Якщо б так сталося, що самі комуністи відпекалися би московського керівництва, то очевидно, американський комуно - большевизм стане перед повним занепадом.

Книжка й часопис — найнеобхідніші речі в домі культурної родини.

ПОВАЖНА НАУКОВА ІМПРЕЗА В ЕВРОПІ

Життя не знає супочинку: воно завжди змінюється і з ним змінюються умови, в яких людям доводиться розвивати творчість. Тільки та одиниця чи той гурт, які вміють пристосовуватися до постійно змінливих форм і умов життя, можуть розрахувати на успіх. Ця основна засада нагадується, коли аналізуємо працю українського наукового світу на еміґрації. Ані давні методи праці, ані чужинецькі зразки не можуть нас задовольнити в умовах розпорошення і матеріяльної скрути, що дає можливості публікувати висліди довголітніх студій. Тому наші наукові установи перекидають тягар праці на наукові конференції, щоб поділитися з колеґами новими здобутками. Цей саме шлях вибрало Наукове Товариство ім. Шевченка, яке до часу зосередження членства в Німеччині, до валютарної реформи в цій же країні і до закінчення допомоги від харитативних установ присвячувало більше уваги традиційним формам праці, тобто публікаціям. Коли в початковій стадії праці відбулися тільки дві наукові конференції, то за останні три роки маємо їх вже шість, при чому те число зростає: в 1951 — одна конференція, в 1952 — дві і в 1953 — три. Якщо йде про територіяльне розміщення конференцій, то канадійський Відділ відбув три конференції, европейський — дві, і американський — одну. Коротко можна сказати ,що стає традицією, що всі Відділи влаштовують кожнорічно свою наукову конференцію.

Рік 1953 є початком ювілейного року НТШ, яке святкує своє вісімдесятліття. У цьому році бажалося посилити працю, і це призвело також до пожвавлення підготовних робіт при організації наук. конференцій. При тому виник новий помисл: у Европі рішився Відділ організувати „складану" Конференцію, яка мала відбутися в трьох різних країнах, в трьох різних містах. Таким чином пішов Відділ назустріч всім своїм членам, розкиненим по цілій Европі. Практично міг узяти в Конференції участь сливе кожний, хто мав підготовану якусь роботу.

Перша Сесія II Наукової Конференції Европейського Відділу НТШ відбулася в Мюнхені 11 і 12 жовтня 1953 року і про неї написав статтю для нашого органу один з її учасників — проф. д-р Іван Мірчук, ректор УВУ. На ній виступило 32 доповідачі з 35 доповідями. Друга Сесія відбулася в місті осідку Відділу ЕВ НТШ, — Сарселі під Парижем (22 листопада). На ній було 8 різних доповідей, при чому треба зазначити, що дві доповіді були повторенням доповідей, прочитаних перед тим у Мюнхені. Врешті, третя Сесія відбулася 18 і 19 грудня 1953 р. в Римі (20 доповідей, в тому числі одна була повторенням). Як бачимо, загальний циферний балянс доволі імпозантний: в 5 днях було разом 63 виступи на 60 різних тем. Враховуючи, що деякі засідання відбувалися рівнобіжно, відбулося разом 13 південних засідань, на які разом треба було 41 год. 38 хвилин часу. Всіх прелеґентів було 52 ,при чому 4 мало по одній, 4 по дві, а 2 по три доповіді.

По цих статистичних даних, які свідчать про розміри Конференції, хочемо коротко схарактеризувати поодинокі Сесії. Найкоротше спинимося на мюнхенській Сесії, бо їй, як згадано, була присвячена осібна стаття. Вона була наявним доказом, що Німеччина залишається все ще головним зосередженням українських науковців у Европі: на ній прочитано найбільше доповідей і щоб справитися з нелегким завданням (35 доповідей за два дні!), треба було наради, крім першого вступного засідання, відбувати в двох рівнобіжних Секціях. Поділ був остільки легкий, що на Сесію зголошено велику кількість доповідей з ділянки т. зв. точних наук, а це завдяки зразковій співпраці з Ректоратом УГТІ ,який за особистим керівництвом Ректора Інституту, проф. д-ра П. Савицького, підготовив поважну кількість доповідей, які разом з доповідями на економічні теми виповнили три повні засідання (14 доповідей). Три засідання були присвячені гуманітарним і правничим наукам (16 доповідей), а 5 доповідей було прочитаних на пленумі. Крім великої кількости зголошених і прочитаних на мюнхенській Сесії доповідей і крім їх різномірного розложення на різні галузі наук, дальшим позитивом Сесії була задовільна участь наукового доросту (6 прелеґентів), як також доволі добра фреквенція на викладах. Незаперечним недоліком Сесії було те, що проблематики не вдалося, за одним вийнятком, сконцентрувати за тематичними групами біля одної проблеми, а крім цього велика кількість доповідей, прочитаних в розмірно короткому часі, не дала змоги провести дискусії.

Саме з цього погляду Сесія в Сарселі була противенством мюнхенської. Вправді і тут не було зосередження тематики, при чому над деякими спеціяльно дискусійними (І. Кошелівець: „Тенденції сучасної поезії" доповідями дискусія була доволі жвава й основна). Авдиторія і в Сарселі була чисельна ,зокрема якщо зважити на малу кількість науковців у Франції; зокрема треба відзначити, що учасники Сесії не абсентувалися на поодиноких викладах, а від початку до кінця прислухалися ходові нарад ,беручи час до часу участь у дискусії. Малою була участь наукового доросту (тільки один доповідач: д-р В. Маркусь: „Право сецесії в совєтській конституції"). Два доповідачі (проф. д-р В. Кубійович і проф. д-р г .к. І. Борщак) повторили свої доповіді, читані в Мюнхені. Два дальші доповідачі, які виступали вже в Мюнхені, прочитали нові доповіді (проф. М. Глобенко: „Совєтське Шевченкознавство останнього двадцятиліття" і доц. д-р В. Янів: „Проблема часів реакції в психології"). Проф. О. Шульгин читав доповідь з пограниччя філософії, історії й соціології („Органічний розвій суспільства і проблема наслідування"), яка, властне, кажучи, являє один розділ з більшої праці, її автор готує саме до друку. Тільки одна доповідь була з ділянки природописно - лікарських наук (проф. д-р П. Шумовський: „Випадки екзофтальмії в потомстві самиць, що споживали йодиновану козеїну").

(Закінчення буде)

УКРАЇНЦІ В СТОЛІТТІ ПАРАНИ

Як передбачено в загальній програмі святкувань століття Парани, дня 16-го грудня відбувся в Куритибі спільний мистецький виступ етнічних груп. Заступлені були: голляндська, німецька, польська, українська і японська групи, які зарепрезентували свої народні співи, музику і танці. Не зважаючи на несприятливу погоду ,на площі Тірадентес зібралося понад 6 тисяч глядачів перед спеціяльно побудованою сценою, щоб бачити цей своєрідний інтернаціональний попис народного мистецтва.

В загальній програмі того мистецького вечора українська колонія, представлена мішаним хором під дириґентурою п. Любомира Мацюка і танцювальним гуртком під керівництвом п. Володимира Ґалата, виступала передостання. Як можна було сподіватися, наш хор і танцювальний гурток виконали з надзвичайним успіхом кілька пісень і танців під рясні оплески кількатисячної маси глядачів. Без ніякої самореклями чи перебільшення можемо ствердити, що український виступ був найкращим серед усіх .

Слід ще згадати, що під час виступу нашої групи радієвий заповідач давав вичерпні інформації про Україну, українське мистецтво, пісні й танці. Користувався він матеріялом з „Інформаційного Бюлетеню", що видається за відповідальністю Товариства Прихильників Української Культури ,і коментарем „Української Радіогодини". На закінчення мистецького виступу української групи радієвий заповідач зацитував слова визначного бразилійського поета Квельо Нетто, який 30 років тому написав: „Співай, Україно, хай лунають по світі голоси твоїх синів ... Може ними досягнеш того, чого не змогли досі досягнути сльози твоїх матерей і кров твоїх героїв".

Після спільного мистецького виступу в п'ятницю 18 грудня мала відбутися дефіляда всіх етнічних груп вулицями міста Куритиби. На жаль ,коли почалася дефіляда, впав зливний дощ. Тому дефіляду перенесено на наступний день, 19 грудня і сполучено із загальним естадуальним святом, як завершенням ювілею Парани.

19 грудня Куритиба була свідком імпозантної маніфестації, яку вшанували своєю присутністю президент держави Жетуліо Варґас, губернатори інших естад та численні державні мужі.

Свято почалося о год. 11-ій парадою війська ,поліції і пожежної сторожі. Після них прийшла черга на національні групи. В мальовничому поході взяли участь англійці, голляндці ,,французи, німці, португальці ,поляки ,італійці, японці й українці. Всі вони, одягнені в національні одяги, їхали на символічних возах, конях або маршували пішки. Українська група йшла передостанньою. На чолі її двоє юнаків у вишиваних сорочках несли транспарент з написом: „Українська колонія вітає Парану!" За транспарентом троє козаків несли прапори: бразилійський, паранський і український .За ними віз, навантажений збіжжям і прикрашений квітами. На возі, запряженому парою коней, сиділа молодиця, хлопчик і дівчинка. — За возом двоє дівчат несли сніп пшениці, прикрашений ,паранськими прапорцями. За ними йшла колонія.

Коли українська група зблизилася до трибуни, на якій займали місця президент республіки, губернатор естада й інші високі достойники, — дві дівчини підійшли до трибуни і передали сніп пшениці, як символічний дар української колонії, найвищому достойникові ,держави.

Хоч українська група на цій дефіляді не була велика, але вона викликала дуже симпатичне враження, і кількадесяттисячна публіка, що зайняла хідники міста на продовженні яких півтора кілометра, влаштувала спонтанні овації. Зокрема з великим аплявзом супроводжувано віз зі збіжжям, що символізував вклад української еміґрації в розвиток Парани.

Заходами Українсько - Бразилійського Комітету для святкувань століття Парани підготовлено також виставку книжок і народного мистецтва .

Святочне відкриття виставки відбулося 17 грудня в залях Інституто де Едукасо. Відкриття виставки довершив віце - президент республіки, який перетяв символічну стічку при входових дверях.

Сама виставка була розміщена в трьох залях, в яких було зібрано понад 150 експонатів вишивок, різьблені і викладені соломкою касетки і тарілки ,килими, книжки і т. д. Окрім того, на виставку прибув наш відомий маляр Дмитро Ізмайлович, який виставив понад 30 образів своєї роботи і роботи своєї учениці Марії Марґаріди. Всі образи високої художньої вартости і викликають захоплення відвідувачів ,в числі яких були також мистці пензля. Зокрема звертають на себе увагу образи українських церков п. Ізмайловича. Не можна обминути мовчанкою також і ще одного молодого таланту панни Тетяни Тамарської, яка дала на виставку кілька прекрасних акварель.

Пересічне число відвідувачів виставки становило денно 300 осіб. Всі призначені до розпродажу експонати продано.

В числі відвідувачів виставки були такі гості. як губернатор естада і внук колишнього імператора Бразилії, князь Педро Браґанса, якому на пам'ять відвідин доручено книжку ,За волю України" в еспанській мові.

Виставка тривала до 27 грудня включно і викликала велике зацікавлення українською культурою і мистецтвом.

За „Українською Радіогодиною" з Куритиби

І. Несторак

ПЕКЛО В ТЮРМІ

(3)

Тоді Павло зустрів уперше Марію і одружився з нею. Обставини тої зустрічі й одруження були дивні. Одного дня — це було якийсь час після відкриття совєтами Львівського Університету — до нього підійшов на вулиці один з його приятелів разом з заплаканою дівчиною.

— Ти знаєш її? — запитав він Павла.

— Не пригадую, щоб я коли зустрічався з нею.

— Вона називається Марія М. Ти мусиш з нею негайно одружитися.

— Що?! — сказав Павло здивований і зарум'янився.

— Так, ти мусиш з нею одружитися, — повторив приятель. — Не дивися на мене так, я не божевільний. Це справа серйозна. В бурхливі роки Української Революції її батько був одним з повстанчих отаманів і добре дався взнаки комуні. З відступом решток Армії УНР на територію Польщі він поселився на Волині, одружився і господарив. Коли большевики займали Західню Україну, він не виїхав на захід, а залишився на Волині. Думав, що вони забули про все, що ділося двадцять років тому. Зрештою, сімейній людині не так легко рухатися. У нього, крім Марії, було ще двоє менших дітей. Марія приїхала недавно до Львова і записалася в університет. Щоб заробити трохи грошей, вона взяла пополудневу працю в університетській бібліотеці і працювала там до сьогодні. Прийшовши сьогодні до праці, вона застала на своїм столику місцеву „Вільну Україну", в якій червоним олівцем мула обкреслена замітка: „Чуйні радянські органи безпеки викрили й арештували на Волині відомого з часів громадянської війни в Україні бандита М., який стане перед народний суд, щоб спокутувати свої минулі злочини". Марія зомліла, прочитавши ту замітку. Випадково я був тоді в бібліотеці, підбіг до неї і підтримав, щоб не впала. Я кинув оком на ту замітку, і все мені стало ясним. В користь директора бібліотеки треба сказати, що він ще поступив тактовно. Ми йдемо тепер прямо з бібліотеки. Її батько вже пропав, як сам добре знаєш. Маму з дітьми напевно вже також арештовано. Марія говорила про самогубство, та це безглуздя. Вона мусить жити. Одначе над нею висить також небезпека. Тому вона мусить негайно змінити прізвище, щоб затерти слід свого існування. Найпростіше це зробити через одруження. Я не можу одружитися з нею, бо ми якісь свояки. Крім того, мені певно прийдеться скоро йти в підпілля. Наскільки мені відомо, ти ніякою політикою не займався, і вони на тебе не будуть звертати уваги. Чи це ваше подружжя буде правдиве, чи тільки для людського ока — це вже буде залежати від вас самих. Але Марія — добра дівчина, і я можу щиро рекомендувати її тобі. А тепер не питай мене більше про ніщо і не трать часу, а йди з нею прямо до ЗАГС'у і поберіться ще сьогодні, бо кожна хвилина дорога. Не звертай уваги на її протести. Ти мусиш, з одного боку, розуміти її гідність, а з другого витворену ситуацію. Вже йди, бо вони закривають бюро за дві години. Всього найкращого.

Павло хотів щось сказати про те, що треба було б ще поспитати згоди у матері, але, побачивши сльози в Маріїних очах, мовчки взяв її ніжно під руку, і вони пішли. За годину вони були вже зареєстровані. Вона спочатку не хотіла йти з ним додому і йому прийшлося довго умовляти її, що це потрібне заради її безпеки.

Павло був гордий, що міг допомогти бідній дівчині в її трагедії і небезпеці. Одне тільки хвилювало — непевність, що скаже на це мама. З таким сумнівом він наближався додому, все ще тримаючи Марію за руку. Він залишив її на лавочці в городі й увійшов непевно до хати. Марія відчувала упокорення, але її воля була надто спаралізована, щоб діяти. Вона схилила голову на груди і знов заплакала. За хвилину з хати вибігла Павлова мати, пригорнула Марію до себе, поцілувала щиро і сказала крізь плач: „Моя дитино, заспокійся ... Моя хата буде твоєю хатою" ... — Більше вона не могла сказати. Всі троє плакали, входячи до хати.

Коли Павло привів Марію додому, він і не думав, що так скоро закохається в неї. Із своїми голубими й задуманими очима, з ясним шовковим волоссям, з білою, наче з мармуру, шиєю — вона не могла не звернути на себе його уваги. А крім того, вона була така ніжна й лагідна, така правдиво жіноча, що кожний на його місці закохався б у неї. Павло був зайнятий своїми лекціями, корепетиціями та домашніми клопотами по смерті батька, що не мав часу заглядати за дівчатами. Тому на вид Марії у ньому збудився приспаний голод кохання. Одначе він не сказав про це Марії й слова. Він шанував її трагедію і боявся, що його залицяння могли б її вразити. Вона могла б подумати, що він говорить їй про любов тільки з обов'язку або з милосердя. Він не бажав ані її, ані себе поставити в таку позицію. Тому не мав відваги признатися в своєму коханні. Він навіть не наближався до її кімнати, щоб вона не зрозуміла помилково його інтенцій.

Павлова мати дістала в особі Марії таку чудову подругу, що аж відмолоділа. Але й Марія скористала з її товариства. Вона бачила збоку Павлової матері таке піклування і відчувала таку любов, що від цього почала приходити до себе і виявляти знов зацікавлення життям. Вона допомагала Павловій матері в домашніх клопотах, і ця праця відривала її від чорних думок. Незабаром вони обидві вже гуторили про це і те, а Марія навіть усміхалася вряди-годи.

Тим часом Павло страждав, і тільки мати знала тому причину. Він став мовчазний, втратив апетит і погано спав. Все частіше відходив з дому й оминав Марію. Вона думала, що йому не подобається її присутність в його домі, і одного дня сказала, що відходить. Вражений цим, Павло вже далі не міг опанувати себе і признався їй у своїм коханні. Він уже давно покохав її, говорив він, але не смів сказати цього, бо бачив з її боку байдужість.

Байдужість? — спитала вона зворушена. Як він це може думати? О, якби він знав, як дорогим став для неї, як щиро вона покохала його також! Та хіба ж вона мала перша про це говорити? Чи ж то не виглядало б, що вона накидається йому, що надуживає гостинність в його милому домі?

Коли мати увійшла з городу і побачила, як вони обіймалися і цілувалися, вона аж прослезилася з радости. „Діти мої, чому ви так не зробили вже давніше? Я знала, що ви любите одне одного, і так нетерпеливо ждала такої хвилини. Хай вас Бог благословить, любі діти". Вона підійшла до них, поцілувала й поблагословила, все ще плачучи з радости. Того ж дня вони пішли до священика і повінчалися крадькома у церкві.

Павло покинув правничі студії перед самим закінченням. „Під цим режимом нема місця для чесного правника, а я не бажаю допомагати урядові топити обвинувачених, як це мусять робити тут адвокати". Мати і дружина погодилися з ним у тому. Він взяв працю книговода в одній установі. Марія також хотіла працювати, але він не дозволив. Отже вона залишилася вдома і допомагала матері в хатній роботі. Павло заробляв небагато, ледве на життя вистачало, але вони жили щасливо, в атмосфері взаємної любови і пошани. На жаль, їх щастя було коротке.

ВЕЛИКА ПОДІЯ З-ПЕРЕД 40 РОКІВ

(З нагоди виступу Українських Січових Стрільців)

Сорок років тому в житті Української Нації сталася вікопомна подія, що мала для неї переломове значення: до бою з північним окупантом, Москвою, ворогом України ч. 1, станув Легіон Українських Січових Стрільців. Цим патріотична молодь Західньої України завершила той розвиток українського визвольного руху, що після ліквідації царського Московщиною Гетьманщини точився підземною течією майже ціле 19-те сторіччя, то випливаючи зпід землі бурхливим потоком, то знову, стлумлений ворожою насилою, струмився непомітно для стороннього ока десь у підземеллі.

Годі тут переказувати історію українських визвольних змагань на сході й заході широкої Української Землі. Кирилометодіївці в Києві й Українська Трійця у Львові. Українські „громади" на Наддніпрянщині й Наддністрянщині. Шевченко й Франко й пробудження з національного й політичного летаргу по обох сторонах „історичної прірви". РУП на сході й „Молода Україна" на заході. Врешті з вибухом І-ої світової війни виступ УСУСУСІВ, підготований уже пару років перед тим Соколами, Січами і юнацькими військовими гуртками.

Це був вицвіт тогочасних змагань по обох боках тієї межі, що нас розмежувала чужі між собою. Виступ бо героїв зпід Маківки, Галича, Лисоні й Конюхова не був чином льокального характеру. Це був зрив усеукраїнського значення. „Є ще порох у порохівницях!" „Ще не вмерла козацькая мати!" голосив цей зрив. Українські Січові Стрільці подали руки леґендарним лицарям Гетьманщини і воям Княжої України. І історія України пішла від того часу іншим шляхом. Мирний культурницький шлях боротьби за місцеві здобутки, за можливість співжиття в кордонах чужого „отечества", російської чи австрійської „батьківщини", уступив місце шляхові збройної боротьби за власну державу, за вільну й незалежну Соборну Україну, що її провіщали наші національні співці — пророки з безсмертним Тарасом на чолі, що про неї нагадував нам раз-у-раз наш національний гимн.

За Українськими Січовими Стрільцями прийшов вияв революційної організації українських частин за часів Української Центральної Ради, за ними Корпус Січових Стрільців, Запорозький Корпус, Синьо- і Сіро-жупанники із колишніх полонених у німецьких і австрійських таборах, а далі нові українські формації армії Української Народної Республіки, Українська Галицька Армія. Всі вони мали на своїх прапорах виписані гасла боротьби за Самостійну Соборну Українську Державу, яку вони обороняли у важких боях проти переваги ворожих сил довгі роки аж до вичерпання всієї зброї і фізичного зломання недугами — тифом. Після заломання під ударами, браку амуніції і медикаментів правильний фронт Армії УНР перемінився у підпольну повстанську боротьбу, що триває безперервно аж до останніх часів, де ворогові ставить спротив цілий ряд організацій із Українською Повстанчого Армією включно. Всі вони пішли в кривавий тан за волю України слідом за Українськими Січовими Стрільцями 1914-1918 рр., стверджуючи, що Україна бореться й не складе зброї, поки не здобуде назад відновленої в 1918-1919 рр. своєї державної самостійности.

А хіба можна забути, що цю славну збройну боротьбу започаткував 40 років тому виступ Українських Січових Стрільців, що у всесвітньому катаклізмі намагалися здійснити всеукраїнський національний ідеал?

Адже ж боролися вони не за Австрію, а за Соборну Україну, за неї складали на полі бою свої молоді голови й записали своїми безсмертними подвигами свої імена на скрижалях нашої Слави.

І коли здавлена в кайданах московського червоного наїздника Мати Україна неспроможна відсвяткувати так, як належиться, сорокліття славного чину своїх синів, то ми — українці, що живемо за межами кривавої окупації, в умовах вільного світу, повинні й мусимо відзначити в її імені, в імені нашої уярмленої Батьківщини, цей славний ювілей наших героїв — її синів.

В почутті цього національного обов'язку зорганізовано в ЗДА окремий Громадський Комітет для врочистого відсвяткування сорокліття виступу Українських Січових Стрільців.

Виконуючи свою повинність, ми — члени Громадського Комітету, закликаємо все українське громадянство в ЗДАмерики і в цілому світі одностайно й односердно взятися за відзначення великого чину Славних Лицарів наших з-перед 40 літ. В ЗДА відзначення 40-ліття буде під патронатом Українського Конґресового Комітету.

Для цього просимо творити на місцях відділи нашого всеамериканського Комітету.

Голова: Володимир Дорошенко, представник УВАН і Н. Т. Ш. Кол. член президії Союзу Визволення України, почесний член Братства УСС.

Заст. голови: д-р Никифор Гірняк, кол. отаман УСС, голова Братства УСС.

Дмитро Галичин, кол. УСС, голова Українського Народного Союзу і екз. заст. голови У. К. К. А.

Антін Цурковський, рекордовий секретар Союзу Українців Католиків „Провидіння"

Д-р Володимир Галан, кол. старшина УГА. Екз. директор ЗУАДК-у та голова Об'єднання б. Вояків у ЗДА.

Антін Ватюк, кол. УСС, голова Українського Робітничого Союзу і секретар УККА.

Михайло Дуткевич, представник „Народної Помочі".

Олена Лотоцька, голова Союзу Українок Америки.

Секретарі: Яків Пилипенко, член Головної Управи ОДУМ.

Володимир Возний, член Керівних органів СУМА.

Скарбник: Роман Карбівник, представник Об'єднання Горожанських Клюбів.

Члени: Іван Порятко, кол. У. С. С., заст. голови ОбВУА і заступник голови Братства УСС; Петро Соболь - Зелинський, кол. СС, представник Товариства Запорожців ім. Волбочана; Володимир Зуляк, заст. голови Братства б. Вояків 1. УД УНА; Михайло Ковальчин, представник Товариства б. Вояків УПА; Володимир Масюк, голова Краєвої Ради ПЛАСТУ; д-р Володимир Калина, кол. УСС, представник Шкільної Ради; Іван Головінський, член Управи Союзу Українських Студентських Товариств ЗДА; Людмила Івченко, голова Об'єднання Українських Жінок; Теофіль Вак-Бойчук, представник Об'єднання Українців „Самопоміч"; Олена Штогрин, представниця Українського Народного Союзу.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ню Йорк, Н. Й.

Успіх акції за У. Народним Домом.

В неділю, 3 ц. м. відбулось знову віче у справі Українського Народного Дому в Ню Йорку у великій залі закупленого на Народний Дім будинку „Стайвезант Касіно". Хоч присутніх не було так багато, як першим разом, все ж явилось коло 600 громадян, зацікавлених цією справою. Віче відкрив голова Т-ва У. Народний Дім, інж. М. Лепкалюк, вітаючи присутніх і бажаючи їм Щасливого Нового Року та Веселих Свят. До Президії покликав приявних членів Дирекції, а на голову віча ред. І. Кедрина-Рудницького. Адв. Ст. Ярема поінформував, що в найближчих днях відбудеться формальне перебрання будинку Стайвезант Касіно на власність У. Н. Дому. Стало це можливе головно завдяки Українському Народному Союзові, який дав морґедж (гіпотечну позичку) у висоті $45,000. Касир Т-ва, П. Кучма, склав детальне касове звідомлення: По кінець грудня 1953 р. було приходів $42,666.88. На адміністраційні кошти, включно з зачартеруванням корпорації, податком і зложенням задатку на будинок у висоті $7,500, було $9,358.94, так, що готівки по кінець року було $33,307.94. Найбільше уділів (80) на квоту $2,000 має бизнесмен В. Пуйда. П. Стасюк має 48 уділів на $1,200, Український Народний Союз, Д. Кульчицька, Г. Гелетій і Г. Комунісний — по 40 уділів на $1,000. Хор „Думка" склав $1,000, з чого $150 на адміністраційні видатки. З дальших уділовців на квоти менше $1,000 на першому місці стоїть М. Обухівський — 25 уділів на $625, і Г. Зарицький — 20 уділів на $500. Загалом всіх уділовців було до кінця мин. року 718, а дальших 118 осіб склали задатки на задекляровані ними уділи, отже 836 осіб. З організацій 21 є уділовцем. Голова У. Н. Союзу Д. Галичин звернув увагу, що хоча корпорація Народний Дім має вже, разом із морґеджом, гроші на покриття коштів купна будинку і навіть дещо на пристосування його до потреб цієї нової станиці, проте Народний Дім потребує дальшої готівки коло $50,000, бо Дирекція не обмежується до закупленого об'єкту, а плянує відразу поширити його. З дискутантів д-р С. Демидчук говорив про конечність так адмініструвати У. Н. Домом, щоби він приносив не тільки культурницьку, але й фінансову користь. Ілля Гузар правильно пригадав, що не відповідає правді, коли дехто говорить тільки про цей Народний Дім і забуває, що в Ню Йорку був уже Український Народний Дім, тільки не вдалося вдержати його. Деякі присутні ставили запити, на які діставали негайну відповідь. Закриваючи віче, ред. І. Кедрин-Рудницький підкреслив три моменти: 1) що при найскромнішому нарахуванні українських мешканців у Ню Йорку на округло 20-25,000 душ, уділовцями УНДому є несповна 900 осіб, 2) що Дирекція змагає до того, щоб У. Н. Дім у Ню Йорку мав ще велику театральну залю і гарний ресторан і 3) що Дирекція У. Н Дому поставила собі за основу своєї „політики" у відношенні до громадянства — тримати його постійно у курсі всіх фінансових подробиць, подаючи щораз дальші публічні грошові звідомлення. Тому УНДім фактично не є фінансовою установою, власністю одиниць, тільки культурницькою станицею, власністю цілого громадянства, і тому треба побільшувати число членів УНДому. — Віче дало дальший моральний і матеріяльний прибуток. Поза проголошеним звітом касира, вже в цьому новому році П. Гелетій закупив 50 уділів на $1,250. Само віче принесло $2,620, що їх зібрали збірщики, продавці уділів, не рахуючи вплат, зроблених безпосередньо до руки касира, так, що капітал УНДому побільшився знову на поверх $3,000. Призвища всіх уділовців будуть видруковані окремо. В найближчому часі відбудуться збори уділовців для частинного перевибору Дирекції і вирішення цілої низки справ.

ПОВІДОМЛЕННЯ УКК

в справі закінчення оперативного року Українського Народного Фонду 31. березня 1954 р.

Український Конґресовий Комітет подає до загального відома, що останній термін сплати Національного Датку та пожертв до Українського Народного Фонду за 1953 рік — визначено на **день 31. березня 1954 року.**

З огляду на те, що багато громадян ще не встигли виконати свого національного обов'язку, Український Конґресовий Комітет звертається до всіх українців у ЗДА, не очікуючи кінця терміну, чим скорше вислати свій даток та пожертву.

Зокрема, Конґресовий Комітет звертається до своїх відділів — на місцях — використати цей час для особистих відвідин тих громадян, що ще не вислали Національного Датку поштою.

Український Конґресовий Комітет Америки.

Український Літературно Мистецький Клюб

В п'ятницю, 15-го січня, виголосить в Літ.Мистецькому Клюбі в Ню Йорку проф. Вол. Січинський доповідь на тему „Англійські автори про Україну з 16 і 17 ст." Перед докладом відбудеться роздача 4-ох нагород по $250.00 — признаних Українським Інститутом Америки за найкращі 4 експонати останньої мистецької виставки, згідно з вирішенням жюрі.

ДРУКАРСЬКИЙ ЧОРТИК У ХРОНІЦІ В БАЛТИМОР

В новинці з Балтимор, Мд., п.н. Свят-Миколаївський вечір, що була поміщена на 6-тій сторінці „Свободи" ч. 3., з дня 6-го січня 1954, речення, що починається у 18-му рядку з гори, має звучати: „Янголи відкривали поодинокі сторінки, а шкільні діти — всі в національних строях — оживляли їх відповідними віршами і танками, типовими для давньої частини нашої країни".

Книжка й часопис — найнеобхідніші речі в домі культурної родини.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЮ ЙОРК, Н. Й. — **Річні загальні збори** відд. 117. „Запорозької Січі", відбудуться в суботу, 16. січня, в год. 8-ій веч., в домівці при 33 Е. 7-ма вул., II. пов. Приявність всіх членів відділу обов'язкова, бо на порядку нарад є важні справи. — **С. Кучма,** предс.; **М. Корчинський,** кас.; **В. Калина,** фін.секр.

В. ПУЛМАН, ІЛЛ. — Бр. св. Арх. **Михаїла,** відд. 243. повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 17. січня, о 2-ій год. попол. Проситься всіх членів явитися, буде звіт контр. комісії. На рік 1954 вибрано таких урядників: П. Косьцюк, предс.; П. Романек, кас.; І. Гавришків, рек. секр.; контр. комісія М. Семчишин, М. Романек. — Л. Білик, фін. секр.

ЕЛМАЙРА, Н. Й. — Т-во ім. І. **Франка,** відд. 271, повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться 17. січня о год. 2. попол. в укр. залі на Лакавана Евеню. Проситься членів прийти на час, вислухати звіту за 1953 р. і вибрати уряд на 1954 рік та є багато інших справ до полагодження. — Г. Левуш, пр.; П. Німець, кас.; І. Чопко, секр.

НЮ БРИТАН, КОНН.—Річні збори Бр. св. Петра і Павла, відд. 254, відбудуться в суботу, 16. січня, о год. 6:30 **веч.,** в Українському Клюбі на Спрінг вул. Буде вибір уряду на 1954 рік та звіти відділових урядників на 1954 рік. Присутність членів конечна! — **В. Романишин,** секр.

ГЕМТРАМК, МІШ. — Т-во Згода, відд. 20, повідомляє членів, що **річні збори відбудуться** в неділю, 17. січня, о год. 2. попол., в У. Хаті при Грейлінґ вул. Обов'язком кожного члена прибути на збори. Буде фінансовий звіт за рік 1953 і контр. комісії. Новий уряд на 1954 рік: М. Прихітко, предс.; А. Триш, фін секр.; Й. Крупка, кас.; Н. Триш, рек. секр.; контр. комісія: І. Кульчицький, Ф. Нагірняк, Й. Пригарський. Довгуючих членів проситься вирівняти свої залеглости за 1953 рік. — Д. Білик, предс.; Н. Триш, рек. секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка, відд. 252, відбудуться в неділю, 17. січня, в 12-ій год. вполудне, в залі при 2250 В. Кортез вул. Проситься членів прийти і вирівняти вкладки. — Когут, секр.

ПІТСБУРГ, ПА. — Т-во ім. Б. Хмельницького, відд. 118, повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться 16. січня в церковній залі о 7-ій год. веч. Буде вибір уряду на 1954, тому присутність обов'язкова. — Уряд відділу.

БОФАЛО, Н. Й. — Бр. св. о. Николая, відд. 127, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. січня, в церковній залі зараз по спів. Сл. Божій. В грудні були річні збори, на яких вибрано той самий уряд. Урядники полагоджують справи в четверту неділю зараз по спів. Сл. Божій при Fillmor і Oneida, в церковній залі. — І. Була, голова; П. Володка, фін. секр.; М. Левицький, рек. секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. — Т-во „Українська Січ", відд. 39, повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 17. січня, о год. 3. попол., в залі У. Н. Дому. Буде вибір президії зборів, відчитання звітів членів управи, контр. комісії, вибір нової управи та внески і запити. Всіх членів явитися на збори точно і обв'язково просить — Управа.

ДЖАНСТАВН, ПА. — Відд. 300 повідомляє, що **річні збори** відбудуться в неділю, 17. січня, о год. 1. попол., в У. Н. Домі на Мейпил Евню. Всі члени мають обов'язково явитись на збори, буде звіт уряду і контр. комісії за 1953 рік та вибір уряду на 1954 рік. Неприявні члени будуть карані після ухвали. — М. Губернович, предс.; Ф. Кавчак, секр.-кас.

ЛОРЕЙН, О. — Повідомляється всіх членів відд. 50, що **річні збори відбудуться 17 січня** в залі УПЦ під ч. 2304 Е. 34 St., о год. 2. попол. Кожний член повинен явитись на збори. Буде вибір уряду на рік 1954. Довгуючих напоминається вирівняти залеглості. — П. Яців, предс.; Н. І. Сикута, секр.

ДЖЕМЕЙКА, Н. Й. — Бр. св. Юрія, відд. 160, повідомляє членів, що **річні збори відбудуться** в суботу, 16. січня, о год. 8-ій веч., де все. Обов'язком членів явитися на зборах, вислухати звіти урядників та вибрати уряд на цей рік. — М. К., секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — **Річні збори** Бр. св. о. Николая відд. 106 відбудуться в неділю, 17. січня в домі відділів УНС, 843 North Western Ave., о год. 12 вполудне. Урядники і контроля дадуть звіти за рік 1953 та буде вибір уряду на рік 1954. Членські вкладки будемо збирати від години 11:30 до 1:30, а відтак аж по закінченню зборів. Просимо довгуючих членів прибути і вирівняти свій довг за 1953 рік, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Н. Гуль, заст. предс.; М. Попіль, кас.; Г. Даців, секр.

ВЕСТ ІСТОН, ПА. — Відділ 438 ім. Є.Коновальця повідомляє членів, які не були на зборах 27. грудня, що вибрано той самий уряд на 1954 рік: Т. Савчук, предс.; С. Терлецький, кас.; С. Терлецький, мол., секр.; В. Франт, контр.

ПІТСБУРГ, ПА. — **Річні збори** 53 відд. Бр. св. о. Николая відбудуться в неділю, 17. січня, о год. 1. попол., в домівці Укр. Допомогової Юнії ріг вул. 11-та і Бінґгем (11th & Bingham). Обов'язком кожного члена бути присутним. — О. Микитюк, пр.; В. Сачко, секр.

ПАЛМЕРТОН, ПА. — Бр. св. о. Николая, відд. 369, повідомляє, що **місячні збори відбудуться** в неділю, 17. січня, о год. 4. попол., в церковній залі. Проситься членів прибути на збори і вирівняти свої вкладки. Уряд на 1954 рік: І. Климишин, пр.; С. Деркач, секр.; А. Деркач, кас. Контроля: П. Олива, О. Сохан і І. Контонюк.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Бр. св. Йосафата, відд. 217, повідомляє членів, що **місячні збори** відбудуться в неділю, 17. січня, о год. 2. попол., в парафіяльній залі, 305 Гудсон вул. Приявність всіх членів конечна. Уряд на 1954 рік такий: В. Колданський, предс.; М. Хмиляк, заст.; А. Іванів, фін. секр.; І. Деркач, кас.; В. Лехкий, заст.; В. Гречук, рек. секр.; контрольори: Г. Булавинець, А. Задорецький, М. Василишин; надз. хворих: Н. Луцишин, Т. Фалат, Я. Гривнак; В. Николайко до членить.

ГУДСОН, Н. Й. — Бр. св. Арх. Михаїла, відд. 476, повідомляє, що **річні збори** відбудуться в неділю, 17. січня, зараз по Сл. Божій, в парафіяльній залі, 59-69 Савт Секенд вул. Обов'язком кожного члена бути на зборах, буде звіт за рік 1953 та вибір уряду на рік 1954 і інші справи до вирішення. Неприявні члени підлягають карі після статуту. — Уряд відд.

СКРЕНТОН, ПА. — Т-во Над Збруча, відд. 280, повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 17. січня, в год. 2. попол., в У. Г. Клюбі, 608 Вест Лакавана Еве. Буде звіт контролі і вибір уряду на 1954 рік. — О. Запоточний, Р. Рубльовський.

ЕМБРІДЖ, ПА. — Місячні збори Б-ва св. Василія, відд. 161, відбудуться в суботу, 16. січня, о год. 7. веч., в залі при 600 Glenwood Ave. З огляду на важливі справи, присутність членів обов'язкова. — К. Кудрич, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Т-во Укр. Січ відд. 170 повідомляє, що збори відбудуться в неділю, 17. січня, о год. 6. веч., в У. Н. Домі, 183 Fleet St., Обов'язком кожного члена прийти і вирівняти свої вкладки. Члени, які мають білети на баль прошу заплатити на зборах. Хто би з якихсь причин не міг прийти на збори занесе до відділового касира: Юлія Трент, 273 Hutton St. corner Liberty Ave., Jersey City. — П. Мелень, предс.; Ю. Трент, кас.; І. Грабар, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — **Річні збори** 423 Від. відбудуться в неділю 17-го січня, о. год. 1-ій вполудне в залі Бесіди 2410 W. Chicago Ave. — Вілецька, секр.

РАНКІН, ПА. — Бр.св. Григорія, Від. 24, повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю 17-го січня 1954 р. о год. 2 поп., в залі під ч. 223 Норт Голанд вул. Проситься прийти на час. В порядку зборів буде звіт Уряду і Контрольної Комісії за 1953 рік. Похвальним було б привести до УНСоюзу нових членів і дітей. За уряд Бр. — Круль, пр.; Кушнір, кас.; Щур, секр.

АКРОН, ОГАЙО. — Бр. св. Духа, Від. 295 повідомляє, що **Річні збори** відбудуться в неділю 17-го січня 1954 р. о год. 1.30 поп. в залі Укр. Кат. церкви на розі вул. Вашингтона й Ейбол. Обов'язком кожного члена є явитися на зборах, почути звітів Уряду і Контрольної Комісії та взяти участь у виборі нового Уряду. На збори загостить містопредсідниця УНС п-ні Жеребняк, яка поінформує нас про УНС. — О. Зепко, гол; П. Кулик, кас.; В. Пулк, секр.

СТ. ДЖОЗЕФ, МІЗУРІ. — Тов. Запорозька Січ, Від. 355 повідомляє всіх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 17-го січня 1954 р. о год. 1.30 поп. в парохіяльній залі. Всі члени повинні явитися і вислухати звітів за 1953 р. Після відчитання звітів, буде вибір уряду на 1954 р.. Члени, які довжні за місяць грудень повинні вирівняти свій довг. Повідомляється, що члени, які не будуть на річних зборах, підлягають карі. — Т. Солоничний, предс.; М. Ганьківський, кас.; П. Занько, секр.

АВБУРН, Н. Й. — Т-во Запорозька Січ, Від. 283 матиме **річні збори** в неділю 17-го січня 1954 р. о год. 2-ій поп. у власному домі. Присутність усіх членів обов'язкова, з огляду на вибір нового Уряду. — Вільчинський, секр.

АНСОНІЯ, КОНН. — Т-во ім. А. Вончевського, відд. 10, повідомляє членів, що збори відбудуться в неділю, 17. січня, зараз по Сл. Божій, в парафіяльній залі. На річних зборах вибрано урядників на 1954 рік: М. Хома, предс.; В. Глива, секр., 15 Bridgeport Ave., Shelton, Conn. Tel. 4-8046. На зборах буде вибір делеґата на конвенцію.

ВІСТІ ЗІ СТУДІЇ АВРАМЕНКА

М. Пелех

Дня 9-го і 10-го січня були висвітлені в Студії різдвяні фільми при численній участи місцевої української громади. При тій нагоді виступила з концертовими точками молода українська співачка з Канади, Мирослава Пелех, яка виконала з великим успіхом низку українських та других пісень.

Заходом Студії висвітлюється тепер в американськім театрі „Ст. Маркс Тіейтер", 133 Секонд Евеню в Ню Йорку український фільм „Маруся" (Ой не ходи Грицю). Початок о год. 12-ій вполудне, остання повна програма о год. 9-ій вечора.

В п'ятницю, дня 15-го січня о годині 7:30 вечора відбудеться в Студії нарада в справі зорганізування Клюбу Українських Танцюристів та відкриття нових танкових курсів, українських і сальонових. Ті останні, як раніш, вестиме ред. Лев Лепкий. Проситься всіх прихильників українського танку, колишніх танцюристів, а також нових охотників прибути численно на цю нараду. Після наради відбудуться вписи на нові танкові курси, як старших, так і дітей від 3-го року життя.

В суботу 16-го січня і неділю 17-го січня відбудеться в Студії концерт української співачки Мирослави Пелех із Венкуверу в Канаді. Будуть теж висвітлені дуже цікаві фільми про життя українських піонерів у Канаді та про Канаду. Початок в суботу 8. год., неділя два сеанси — о 5-ій і 7:30 вечора.

По інформації прошу вдаватися на адресу:
4 SAINT MARK'S PLACE (E. 8th St.) NEW YORK, N. Y.
Tel.: ALgonquin 4-7655

Вступайте в члени УНСоюзу!

КРИТИКУЙ, АЛЕ ПОМАГАЙ!
НАДІШЛИ НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОК!
UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA
P. O. Box 721 Church St. Sta., New York 7, N. Y.